

16.) Städerskan Elsa Sofia Jansson, som är boende och anställd å hotell Temperanse:

Hon hade städat åt Ander, då denne under namnet Andersson bott på hotellet några dagar i början af november månad 1909. Ander hade då bebott rummet n:r 34. Ander hade vid detta tillfälle rest ifrån sin skuld å hotellet, 12 kronor 90 öre, hvilket belöpp öfverstäderskan å hotellet, Annie Eriksson, fått betala. Ander hade vid sitt besök å hotellet denna gång medhaft en koffert, som han haft stående i rummet. Då han, såsom förut sagts, lämnade hotellet, hade han kvarlämnat sin koffert, som kort därpå nedflyttats till bagagerummet å nedre botten.

Tisdagen den 4 nästlidne januari vid klockan 7-tiden eftermiddagen hade å hotellet anställde vaktmästarin Larsson med hissen fört upp en resande till 3:dje våningen. Larsson hade vid samma tillfälle tillsagt Jansson, att rummet n:r 35 var beställt af Andersson (Ander), som bodde i 34:an förut. Jansson hade i anledning häraf genast gjort rummet n:r 35 i ordning. När Ander sedan kommit och tagit rummet i besittning, hade Jansson sig icke bekant. Samma eftermiddagen vid klockan 1/2 8-tiden hade Jansson emellertid blifvit af städerskan Jenny Vikström tillsagd att servera Ander, som bodde i n:r 35, tésupé. Vid klockan 8-tiden samma eftermiddag hade Jansson gått in till Ander med den be-

2.

ställda tésupén. Det var första gången som hon såg Ander på hotellet vid dennes besök därstädes vid detta tillfälle. Ander hade då suttit i ländstolen vid fönstret och, när Jansson kommit in, sagt: "God afton". Han hade vid tillfället läst i en tidning, troligen Aftonbladet. Jansson hade satt brickan på bordet. Omkring en half timme därefter hade Ander, enligt hvad Jansson hört af städerskan Vikström, fått brickan afhämtad af denna. Genom Vikström hade Ander äfven vid samma tillfälle beställt en kaffebrukost att vara uppe på hans rum klockan 8 på morgonen dagen därpå, onsdagen den 5 nästlidne januari. Jansson hade därom fått tillsägelse af Vikström.

Onsdagen den 5 nästlidne januari klockan 5 eller 6 minuter öfver 8 på morgonen hade Jansson gått upp med kaffebrukost till Ander. Kaffebrukosten hade bestått af, förutom kaffe, smör och bröd och 5 olika sorters uppskuren smörgäsmat jämte två kokta ägg. Vid Janssons inträde i rummet, som var olåst, hade Ander stått på golvet och varit endast iklädd byxor, väst och skor. Ander hade först, sedan han hälsat "God morgon", frågat, hvad klockan vore. Jansson hade sagt att, att klockan vore 5 eller 6 minuter öfver 8. Ander hade då yttrat, att han försöfvit sig. Jansson hade genast, efter det hon satt brickan på bordet i rummet, gått ut därifrån. Vid klockan 1/2 9-tiden förmiddagen samma dag, då hon uppehöll sig i en korridor två trappor upp i hotellet, hade hon sett Ander skynda utför andra trappan på nedgående från sitt rum. Jansson hade sett honom på sidan bakifrån; och hade hon säkert igenkänt honom. Jansson hade därvid äfven sett, att Ander burit något föremål under troligen vänstra armen. Föremålet hade stuckit ut under armhålan bakåt; och hade detsamma tydligen sträckt sig framåt och säkerligen äfven framför honom, ehuru Jansson icke kunnat iakttaga detta. Föremålet,

som Ander sålunda bar, hade varit inlindadt i brunt omslagspapper; och hade den del af föremålet, som stuckit fram bakom Anders arm, varit tämligen stort, större än en knuten hand. Ander hade i trappan mött öfverstäderskan Annie Eriksson, hvilken, omedelbart efter det hon kommit upp till Jansson, till henne yttrat: "Var det inte vår 35:a". Jansson hade härtill svarat ja. Ander hade haft mycket brådtom vid tillfället, han hade nämligen halfsprungit. Vid klockan 1/2 10-tiden samma förmiddag, hade Jansson städat det af Ander bebodda rummet. Hon hade därvid icke märkt, att det föremål, som Ander, enligt hvad städerskan Johansson och hisskonduktören Johansson uppgifvit, haft med sig föregående afton till hotellet, funnits därstädes, åtminstone icke framme i rummet.

Ander hade icke förtärt något af maten på frukostbricken. Han hade endast druckit en kopp kaffe.

Samma dag, onsdagen den 5 nästlidne januari, vid något tillfälle mellan klockan 11 och 12, hade Ander kommit tillbaka till hotellet. Hon vet bestämdt, att han icke kommit tillbaka före klockan 11. Hon hade nämligen uppehållit sig i våningen hela tiden och sysslat med ett och annat. Vid tiden för Anders ankomst hade hon hållit på med iordningsörandet af tvättkläder från resanderummen; och detta arbete förrättades hvarje dag mellan klockan 11 och 12. Jansson vore af den uppfattningen, att klockan vid Anders ankomst varit närmare 12 än 11. Hon hade vid tillfället uppehållit sig i något af resanderummen i 3:dje våningen. Hisskonduktören Johansson hade nedifrån portierlogen ringt å lokaltelefon till 3:dje våningen; och Jansson hade gått till telefonen och svarat. Hisskonduktören Johansson hade sagt till om, att Anders räkning, såväl den gamla som den nya, skulle göras i ordning. Omedelbart därpå hade vaktmästaren Larsson med hissen kommit upp till 3:-

4/

våningen med Ander. Ander hade genast gått in i sitt rum. Jansson hade strax gått ned för trappan till 2:dra våningen och tillsagt öfverstäderskan Annie Eriksson, att Anders räkning skulle skrivas ut för såväl det för-ra som sista besöket. Jansson hade därpå åter gått upp till 3:dje våningen. Om en stund, möjligen 5 minuter, hade städerskan Annie Eriksson äfven kommit upp till 3:dje våningen med Anders räkning. Jansson, som uppe-hållit sig på ^{ca} 10 meters afstånd från Anders rum, hade hört Annie Eriksson knacka på dörren till rummet och öppna densamma,, men hade Annie Eriksson genast stängt igen dörren och kommit fram till Jansson. Eriksson hade därvid yttrat till Jansson: "Det var en besynnerlig människa. Han sade, att jag skulle komma in och hämta penningarne om ett ögonblick". Om en stund - några mi-nuter - hade Ander ropat till Eriksson att komma dit. Eriksson hade då gått in i Anders rum och omdelbart kommit tillbaka med två 10-kronosedlar i ena handen. Eriksson hade därvid sagt till Jansson, att hon sett långa konstiga penningesedlar, liknande reklamsedlar, ligga på bordet i Anders rum. Eriksson hade därefter gått ned för trapporna för att växla. Kort därpå hade Eriksson åter kommit upp och gått in i Anders rum.

Omkring 15 å 20 minuter därefter, då Jansson fort-farande uppehållit sig i korridoren i 3:dje våningen, hade hon sett Ander gå ut från sitt rum och hört att Ander låste dörren. Ander hade icke sagt ^{något} till Jansson, fastän han gått alldeles förbi henne. Jansson hade icke lagt märke till, om Ander nu haft något att bära. Efter det Ander gått nedför trappan, hade Jansson gått till Anders rum för att hämta frukostbrickan. Anders rum hade emellertid varit låst och nyckeln borta. Nyckeln hade icke håller varit upphängd på den krok vid sidan af dörren, hvarest nyckeln af resande brukar hängas, då de vid utgåendet låst dörren.

5.

Klockan omkring 1-tiden eller möjligen något senare hade Ander kommit tillbaka. Jansson hade då stått inne i en skrubben i 3:dje våningens korridor; och hade hon icke sett, hvem som förde upp honom med hissen. Då Ander kommit i närheten af Jansson, som fortfarande uppehållit sig i skrubben i närheten af hissen, hade Ander tilltalat Jansson med: "God morgon fröken". "Är det fröken som har 35:an". Ja, svarade Jansson. Ander hade vidare sagt: "Kanske jag kan få litet varmt kaffe till frukosten. Jag har inte haft tid förut att äta. Jag har haft affärer att uträtta. Jag skall försöka äta litet nu". Därpå hade Ander gått in i sitt rum och Jansson gått för att hämta kaffet. Omkring 5 minuter därefter hade Jansson lämnat det begärda kaffet i rummet. Vid detta tillfälle hade Ander icke haft låst om sig. Ander, som suttit i ländstolen i rummet och läst i en almanacka vid hennes inträdande, hade yttrat: "Vet fröken hvad hon gjort". "Nej", sade Jansson. "Jo fröken har haft bort min fina cigarr, som jag hade på cigarrstället där". Jansson sade: "Jag tyckte den var så liten och att den inte skulle användas mer". "Det gör intet, jag bars skojar", hade Ander nu yttrat. Han hade skrattat och skämtat, men syntes konstig ut i ansiktet. Han var gulhvit i ansiktet och hade ögonen varit alldeles röda. Frukosten hade varit orörd äfven nu; och hade han således icke håller ätit, då han första gången var uppe på rummet. Jansson hade gått ut ur rummet. Omkring 1/4 timma därefter, då Jansson fortfarande sysslat med något i korridoren, hade Ander stuckit ut hufvudet genom dörren och ropat till Jansson: "Säg till vaktmästaren, att jag får upp en smed, för jag har brutit af nyckeln till min koffert. Jag kommer inte in i den!" Jansson hade ringt till Vaktmästaren Larsson & portierlogen och tillsagt denne om Anders begäran. Kort därpå hade Ander ånyo gläntat på dörren och begärt, att Jansson

5.

skulle skaffa honom ett omslagssnöre på ett par meter. Jansson hade gått för att skaffa ett sådant snöre och då hon därefter var på väg till Anders rum med snöret, hade hon mött vaktmästaren Larsson, som då var ^{it} därinne. Larsson hade sagt, att Ander äfven bedt honom att anskaffa ett omslagssnöre. Jansson hade därefter gått in till Ander med snöret samt frågat, om det räckte. Hårtill hade Ander svarat ja. Då hon nu var inne med snöret, hade hon sett ett större paket - nästan fyrkantigt och omslaget med tidningspapper ligga på sängen å öfverkastet. Ander hade börjat linda det af henne medhafda snöret om paketet, medan hon ännu var kvar i rummet. Anders koffert hade vid detta tillfälle stått invid klädkåpet i rummet, - se punkt 1 å ritningen n:r 6 - men kunde Jansson icke minnas, om locket varit öppet eller icke. Ander hade, då Jansson lämnade honom snöret sagt: "Jag skall lägga in det här paketet också i kofferten, men jag skall slå in det först". Ander hade frågat efter den andra flickan, som städat åt honom den förra gången, men tillagt: "Jag träffar väl henne sedan". Ander hade vidare yttrat: "Ja, nu reser jag till Vaxholm, fröken, men kofferten får stå kvar, tills jag i morgon kväll kommer tillbaka". Jansson hade därefter lämnat rummet; och hade hon sedan dess icke vidare sett till Ander.

Vid klockan 2-tiden på eftermiddagen eller något senare, efter det Ander aflägsnat sig, hade Jansson åter gått in i rummet och nu hämtat frukostbrickan, Ander hade af kaffefrukosten endast ätit en half smörgås och ett ägg samt druckit kaffe; och hade hon gjort detta vid sin senaste återkomst till hotellet - efter klockan 1 eftermiddagen -. Något vatten hade icke funnits att slå ut efter Ander. Endast handduken hade varit begagnad. Han hade tydligen torkat sig om händerna efter det han vid sitt senaste besök å rummet

Ätit något.

Ander hade icke vid något tillfälle talat om, att en man, som han träffat ute i staden, skulle komma till hotellet för att få bostad. Icke heller hade han talat om, att han af annan person emottagit något paket. Han hade heller icke sport, om någon person varit och frågat efter honom.

Jansson har förevisats det snöre, som anträffats i Anders koffert; och har Jansson i detta snöre igenkännt det snöre, som hon skaffat Ander för att slå in det ifrågavarande paketet.

Jansson har äfven förevisats det tillvaratagna och å detektivstationen förvarade betsmännet, inslaget ungefär lika, som då det anträffades å automaten i n:r 19 Drottninggatan. Efter det betsmännet å en man placerats på samma sätt, som Ander bar det af henne sedda föremålet på onsdagsmorgonen, och med klumpen bakom armhålan, förklarade Jansson, att betsmännets klump fullkomligt liknade det föremål, som hon sett sticka ut bakom Anders arm. Papperet hade äfven haft samma färg.